

ἢ μὴ σὲ κἀνὴ γένητε τὸ φῶς αὐτὸ τὸ πλοῦσιον
 νὰ θέλῃς ἔτοι χάρισμα νὰ τῶς τὸν ἐπιστοίον,
 καὶ σ' ἀνοίγῃς ν' ἀδρατῆς καὶ νῦσαι Ποσειδῶντος,
 καὶ μόνο γιὰ τὸ Κεντρίοδ τὰ πόδια σου νὰ σέρῃς.

Π—

Ὁλίως καὶ σήμερα πολλή...
 ὁ Φοῖβος ἄκτινοβολεῖ,
 καὶ ἔμεις, εὐέλγη καρά,
 δὲν ἔχομε θεσάρα.

Ἡ πλῆσι γύρω μας φαίρα,
 φωτοτερι χυμένη,
 καὶ ἐν τούτοις ὁ Θανάσιος δρεῖ
 καὶ σπρίγγεται καὶ ἀσθμαίνει.

Ὁ Φοῖβος ἄκτινοβολεῖ
 καὶ γιὰ ρεχίτι προσκαλεῖ
 κάθε σοφὸν κεφάλι.

Πλὴν ὁ Θανάσιος ἀνιῖ
 καὶ σκέπτεται καὶ ἀγωνιῖ
 μὲ νούμερα μεγάλα.

Παντοῦ περισσεύμα φωτός,
 καὶ ἐν τούτοις ὁ φωστῆρ αὐτός
 δός του καὶ ταλανίζεται
 καὶ ρέβει καὶ ἀγωνίζεται
 γιὰ περισσεύματ' ἀρεθμῶν,
 ὅπου χαλοῦντ' τὸν ρυθμὸν
 κάθε φρονίμου κεφαλῆς
 καὶ μέσα καὶ ἔξω τῆς Βουλῆς.

Ἐγὼ σ' ὅτ' ἴλιω ἠγίνομαι καὶ μὲ τὸ φῶς του χάρισμο,
 καὶ ἔκεινος βασανίζεται πῶς νὰ μὴ κἀνὴ φησίδο.
 Ἐχε γιὰ μόνη συντροφιά τὸν ἀρεθμῶν τὴν κλήρη
 καὶ βάλθηκε περισσεύμα πραγματικῶν νὰ δεῖξῃ
 ἴλιου φαινοτέρον σ' ἀπὸς κερναίους ἰλιου,
 ὅπου τὸν ἴλιω βλέποντας ἔπιοντ' στρατοῦς καὶ στέλους.

Φ—

Τούτοις μάργος ἀληθῆς
 μέσα σὲ φωτῆς ἀθέρα...
 τούτων ἀρεθμῶν κληθῆς
 τὸν σκοτίζει νύκτα μέρα.

Τούτου τὸν ἀγῶνα τίμα,
 καὶ ἔκαστ' σὺ, δὲσ Περιμῆλο,
 δὲν ἔμπορεῖς νὰ κἀνῃς ἔμμα
 δόχος νύχης τοιμαρῆτο.

Ἔτσι καὶ ὁ Διαιτῆς καλέ,
 σὰν δὲν ἔχη ναργιλέ,
 δσο γόνιμο καὶ ἂν εἶναι τὸ γερό του τὸ κεφάλι,
 δὲν ἔμπορεῖ μὴτ' ἐνὶ μόνο νομοσχέδιο νὰ βυδαῖ.

Ὁστροὶ τοῦρχονται γενναίως,
 τὸ μαρκουῖο τὸν ἐμπνεῖ,
 τούτο τὸν ὀστρακιστῆ
 καὶ τὸν κάνει νὰ ἔζητῃ
 καὶ ν' ἀνακαλύπτῃ πόρους
 καὶ ἐφορίας νέους φέδρους.

**Ναργιλέ, Σπουραγιάς,
 ὄντως θαυματουργῆς.**

Φ.— Νάλε, Περιμῆ καργιῆ, ποῦ δὲν ἔχεις νοῦ κοινοῦτο,
 τοῦ θαλασσοῦ τὸ μαρκουῖο.
 Στῆς νύχης τὴν μογαζιά,
 ποῦ μὴ νοῦμερα τυρβάσει,
 καθεμῖα σπουραγιά
 καὶ μὴ σπῆν κατεβάσει.

Νάλε, Περιμῆ τρελλέ,
 τοῦ λοκροῦ τὸν ναργιλέ,
 ποῦ καθόλιου δὲν ἀργεῖ
 καὶ ἀληθῆς θαυματουργεῖ.

Εἶναι κἀμποσα μαρκουῖοτα, ποῦ καλνῖουν μογαζιά,
 ὅμως εἶναι καὶ καμῖοσα ποῦχουν γὰρ περισσή,
 ποῦ παρῶδες ἐστρατῶνται μὲσ ἀπὸ γόνια τὰ σταχιά
 καὶ θαρρεῖς πῶς εἶναι γάρβοι τοῦ μεγάλου Μωσῆθ.

Τίτοιο μαρκουῖο θαυμασὸ ποῦ φαίνεται καὶ ἑκείνο
 καὶ ἔμπρός του γόνι κλίω.
 Μ' αὐτὸ, ποῦ κάνει γούρ γούρ γούρ, τὸ κέρας γουργουρῆσι,
 καὶ τῶν μεγάλων ἀρεθμῶν τῆν Ἐρυθρῶν χροῖσι,
 καὶ ἀβρόχος τὴν περὶ ποῦ
 καθῶς τὸν κἀλλαι Μωσῆθ.

Ἄς διηγήσομεν καὶ τούτο...
 κάνει κόσμο καὶ φωτίζει,
 καὶ ἂπ' ἔδω καὶ ἔκει σὰν στοῦτο
 μέγχοι αἱματος μαστίσι.

Ἐμπροσθῶν του κλίω γόνι...
 τούτ' ἀπὸ τῆς μαστιγῆς,
 πλὴν ἀμυλιακὸν πατάσι
 καὶ τῆν γλάσσαν τῶν σπητῶν,
 καὶ ὅλοι λέγε τὸν Θανάσιον
 Λάινα Μαρκουτοσφόρον.

Ἄς διηγήσομεν καλέ,
 τὴν εὐρησῆς ναργιλέ
 ἀληθῆς ἐκαστάτου.

Σὰν σηκῶντ' τὸ μαρκουῖοτα
 ὅλοι τρέμουνε μπροστά του
 καὶ τὸ κέρας παποῦσι.

Π—

Ἐσο κοιλιά, ποῦ γουργουρῆς
 μὲσ σπῆρ καυθῶ τῆς σπουραγῆς,
 ἄκου τὸ γουργουρῆσιον,
 ποῦ νομοσχέδιο γιγνῆ
 καθῶς τὸν ἴλιω φασεῖν
 σ' ὅτ' ἔπιοντ' τὸ κρετίδιον.

Ἐμπρός, ὄντως ἐν καρδί,
 καὶ τούτων τὸν γερῆσο,
 γιὰ μὲ τούτων μὰ φασέ
 νομὶ σὲ τῶντ' χάρισμο.

**Διαδηλώσεις παντοειδείς
μέ ρητορείας περιφροσύνης.**

Ό θανασιός ο βαργιός,
δάφνας έπόσγειται πολλάς,
και σήμερα θαφροσεφής ως τρίζεται 'μπροστά του
κάθε κοιλιά, από γουρουνιά με τά γουρουνιά του.

Φ. — Χάμιον έπέσγησε θομής
κι 'έδω φως, γιολάνταις...
πάμε στο Ζεφίπειο ή 'έμεις
νά 'δούμε και βρογνάνταις.

Όσον αυτός ο βαργιός κινίσει, Περιωλίτο,
τόσο 'στών ήλιο έβελονε της δρό σου της άοιδος,
και τότε είναι ναργιός και ποτα ταγαρέτο,
και θάρβαζε την Χαλιμα και της έσημειόδες.

Ήλιος χρυσιός άποράφεται
και κάθε μινγοξέφθη
τόν βιλέτες άδρανή.

Πάει φως, μαγιά,
μέσ ασπύγγα, στην άογία
την καθημερινή.

Καθείς σε λίγο θάχη
περισσευμ' από πάχη,
περισσευμ' από λήχη.

Έπαγγελος χάβα,
και 'ήλωση και φάβε
δουλειά να μη σου λειπει.

Άκου και άλλιν ήματα
μέ τόσοσ γλυκασιόν,
που ψάλλουν πλεονάσματα
Προτολογισιόν.

Όμως ήχει και κοπετός
και Γηρόνθος φωνάζουν
πώς σε πλεονασμα φως
ή φτώχειας πλεονάζουν.

Λάμπουν τριγίφο τά βούνα, λάμπουν και τά λαγαθά,
λάμπει και τό Ρωμαιοκό με τά Ταμεία τάδεα.
Ό Φοίβος ό χρυσιότος τό κράτος διόκει
και καταγαί' από τό φως άποθαθρον άειτιον,
κι 'άν λένε πως δέν έχομε να βάλωμε βράσι,
τό φως αναβαλλόμεθα και άλλιν ως λιπίτιον.

**Νέα σωτήρια
συλλαλητήρια.**

Π. — Κόσμον βοή, ντεληβοχιάς,
μαροπύτι γουεγοροφίς,
άναστολόμεται Μωρηάς
και Ροσίμηκη μούγγρις.

Τρέχουν' στο Βουλευτήριο και κόσοι χασομέρηδες
και θέλουν τό περισσευμα να γίνη περισσότερο,
τρέχουν με της καρτίνας των και τόσοσ καρτοσερηδες
και θέλουν έπατήδευμα να δίνουνε' λιγότερο,
γιατι με ταυτοκίτηα και με τά κρημ έπεινα
έχουν κερσάτι δυνατό και προμαντιεύουν πείνα.